

Wolfgang

Direcció: Javier Ruiz Caldera **Guió:** Laia Aguilar, Carmen Marfà, Yago Alonso, Valentina Viso **País:** Espanya **Durada:** 110 min **Any:** 2025 **Gènere:** Comèdia dramàtica
Interpretació: Miki Esparbé, Jordi Catalán, Anna Castillo, Àngels Gonyalons... **Música:** Clara Peya **Fotografia:** Sergi Vilanova **Distribuïdora:** Universal Pictures **Estrena a Espanya:** 14/03/2025
No recomanada per a menors de 7 anys
Versió original en català

SINOPSI

Després de la sobtada mort de la mare, en Wolfgang, un nen de deu anys amb un coeficient intel·lectual de 152 i trastorn de l'espectre autista, es veu obligat a viure amb el pare, a qui no coneix de res. L'obsessió del nen és escapar-se a París per estudiar a l'Acadèmia Grimald i convertir-se en el millor pianista del món. Però el que no s'imagina és que el repte més gran el té just al davant: aconseguir entendre's amb el pare. (gencat.cat)

CRÍTICA

Emotiva pel·lícula de temàtica familiar

Javier Ruiz Caldera duu a terme una imaginativa i entretinguda adaptació de la novel·la original de Laia Aguilar. El director de *Spanish Movie* capta amb eficàcia la força dels diàlegs i de les situacions exposades al llibre, i els acompanya amb les brillants interpretacions de Miki Esparbé, com el desconcertat Carles, i del jove Jordi Catalán, en la pell del singular i sorprenent Wolfgang.

Tant el rol del Carles com el del Wolfgang són els que suporten amb les seves vivències el gruix de l'argument, que està construït al voltant de la relació entre un pare absent, per decisió de la mare, i un fill que retreu al seu progenitor que no estigués al seu costat en els moments més difícils de la seva infantesa. La peculiaritat del Wolfgang, motivada pel seu autisme, genera que la cinta es percebi amb claredat a través del punt de vista del nen, perspectiva que enriqueix l'entrada en acció del divertit i esforçat Carles.

Ruiz Caldera reflecteix amb imaginació els canvis progressius en la manera de pensar del Wolfgang i del Carles, i els exposa amb facilitat al llarg d'un guió ple d'escenes susceptibles d'aconseguir la implicació dels espectadors.

L'odissea del protagonista de deu anys per presentar-se a la complicada prova d'un conservatori musical a París i l'ajuda del seu pare recuperat inesperadament marca el desenvolupament d'una obra que juga amb determinació la carta melodramàtica. Aquesta càrrega afectiva contribueix a modelar la humanitat que desprenen tant el Carles com el Wolfgang, als quals la música els situa en un pla d'inspiració sensitiva que canalitza les alegries i les tristeses.

Cadascun dels episodis que componen el metratge de **Wolfgang** nodreix la visió d'unitat consanguínia que es reflecteix al final del film. Un camí a favor d'assolir la connexió entre un pare i el seu fill, que rep el suport d'un quadre de secundaris d'enorme potencial artístic, en el qual destaca la presència d'Àngels Goyalons, Anna Castillo, Berto Romero i Nausicaa Bonnín, entre d'altres.

T'agradarà si t'ha agradat...

El títol de referència que ve amb rapidesa a la ment, després de veure **Wolfgang**, és *Rain Man*: la *road movie* en què Dustin Hoffman interpreta un home amb autisme, el qual ha d'aprendre a conviure amb el seu germà més jove, caracteritzat per Tom Cruise.

Jesús Martín – accioncine.es